

ειρεσία

Τετάρτη, 21 Μαρτίου 2012

5:13 μμ

Σημασία:

1. Η κωπηλασία. (κυριως η κωπηλασία με ενταση), Το τραβηγμα του κουπιού
2. Το σύνολο των κωπηλατών

Ετυμολογία:

· εκ του έρέσσω > ερετης

Εγκυκλοπαιδικά

ο τροπος της ειρεσιας είναι συνάρτηση του μελευθους του σκαφους.

Μικρά σκαφη

Διακυβέρνηση και προωση από ένα άτομο. Κυτταζει προς την πλωρη. αλλαζει κατευθυνση με τακουπια.

Μεγαλα σκάφη

Διακυβερνηση με πηδάλιο. Προωση με τα κουπια. Οι ερετες κυττάζουν την πλωρη οπου και το πηδλαιο και ο κυβερνητης

Συνώνυμα

λαμνοκόπι (το) γεν. λαμνοκοπιού

ετυμ. < λάμνω + επιτατ. επίθημα -κόπος < κόπτω]

το να δίνει κανείς ώθηση σε βάρκα ή άλλο σκάφος τραβώντας κουπί:

Φράση :απόκαμε από το λαμνοκόπι.

Συν: κωπηλασία,ειρεσια

Συγγενές : λαμνοκόπος (ο) πρόσωπο που λάμνει, που κωπηλατεί.

Από το ρήμα λάμνω αμετβ. (μόνο σε ενεστ. κ. παρατ.) (αρχαιοπρ.) δίνω ώθηση σε

σκάφος τραβώντας κουπί: λάμνω δυνατά ì συν. κωπηλατώ. από το αρχαίο και μ. μεσν.

< αρχ. ελαύνω . Ήδη ομηρική η φρ. ελαυνω νήα «κινώ πλοίο με τα κουπιά»].

Τραγούδι

Κάτεργο περνά χρυσοπαλαμισμένο

μ' άρμενα κουπιά και μ' άξια παλικάρια.

Σκούζει ο ναύκληρος λέει των παλικαριώνε:
«**Λάμνετε** παιδιά, **λάμνετε** παλικάρια
να προφτάσουμε κείνο που λάμπει εμπρός μας
κι αν είναι πανί, να είναι του καραβιού μας
κι αν είναι μάλαμα, να είναι των παλικαριώνε
κι αν είναι λυγερή, να είναι του καπετάνιου" .

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά

Remigare> Remeggio < Remo = κουπί

Vogare ,

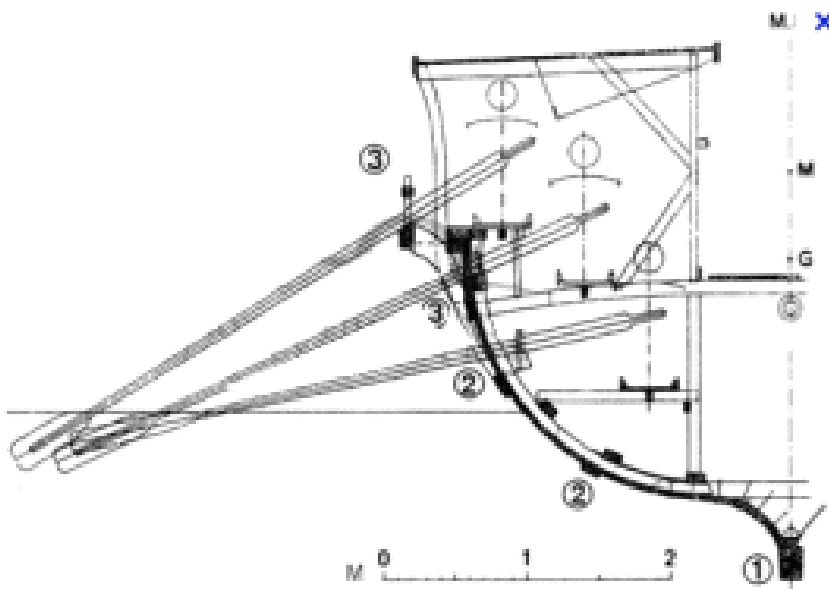
CANOTTAGGIO (μονο η κωπηλασια με κανώ, canoa)

Αγγλικά

Rowing

Γαλλικά

Εικόνες

ΔΙΑΤΟΜΗ ΤΡΙΗΡΟΥΣ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΕΤΩΝ

συγχρονοι ερέτες

Αναφορές

“πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὔρος”

Ομήρου Οδύσσεια 11.640;

“εἰρεσίη χρᾶσθαι”

Ηροδότου Ιστοριαί 1.203, 4.110;

“εἰρεσίας ζυγόν”

Σοφοκλέους Αἴας 249 (lyr.);

“εἰρεσία τῶν τριήρων” Arist.Mete.369b10: metaph.,

“ειρεσία πτερῶν”
Λουκιανός, Tim.40;
παρά δ’ εἰρεσία μαστῶν ἔπεται

Ἀστυάναξ

“εἰρεσίη γλώσσης” Dionys.Eleg.4.3.

ξυνέχειν τὴν εἰρεσίαν. Συντονισμενοὶ κωπηλάτες, Th.7.14.

αὐλεῖν εἰρεσίαν

Ρυθμὸς τοῦ αὐλοῦ ποῦ ἐπαιζε ὁ τριηραύλης.,

Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν

Ἐπὶ τῶν ματην πονουντων.

-Ζηνοβίος παρ. 39

Θα εβγαζε νοημα αν το "νηνεμον" ηταν "ουριον" δηλ. περιττο να κωπηλατουμε αφου
μπουμε να παμε με τα πανιά.

Πιθανον η ολη παροιμία να ηταν «**αιθερα νήνεμον** έχομεν, **ερέσσειν** δει». (Δεν φυσάει,
πρέπει να τραβήξουμε κουπί). Νόημα: Η δράση καθορίζεται από τις περιστάσεις.

Υπήρχεν ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ Κυβερνήτου ὁ **κελευστής**, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν ἐκφωνουμένων ἐνδοσίμων: «**ρῦππαπαί!**» καὶ «**ὠόπι!**», ἤρχιζεν ἢ ἀνεστελλεν τὴν τῶν κωπῶν κίνησιν. Τούτων δ' ἔλαυνομένων, ἐφρόντιζε καὶ διὰ τῶν κτύπων **μετρονομικοῦ χειρεμβόλου**, ὅπερ ἐκρατεῖ, κανόνιζε τὰ ρυθμοῦ τὸ τάχος:

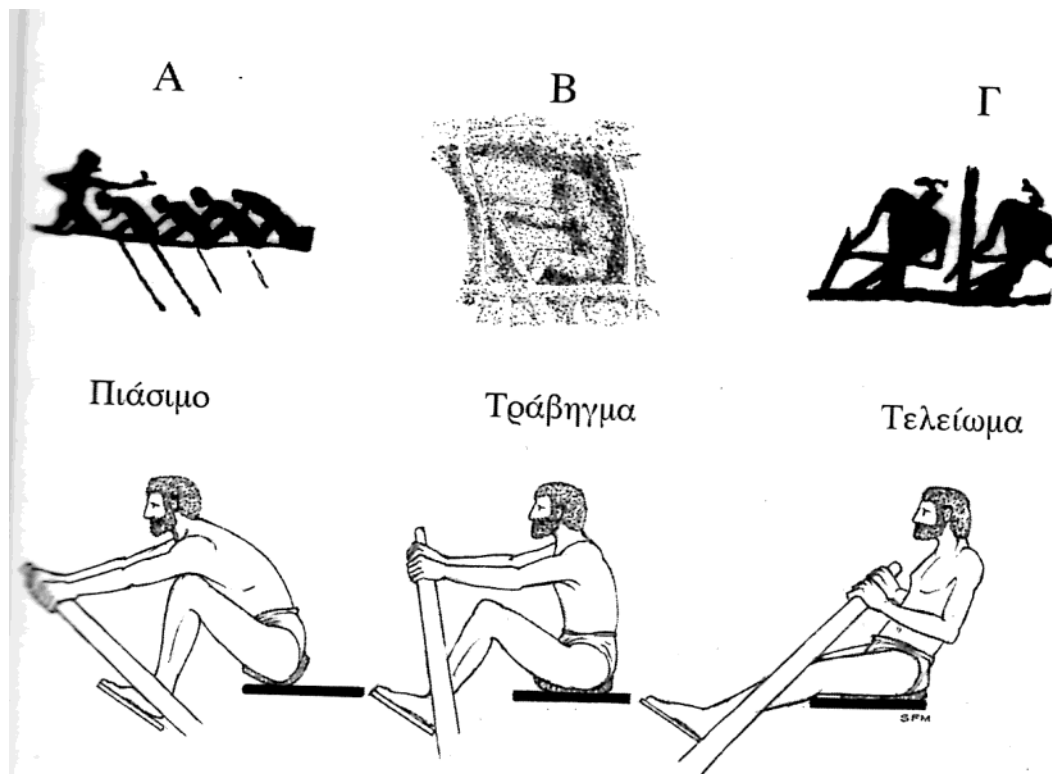
1. πολὺ μὲν διὰ τὸν πλοῦν ἐν εἰρεσίᾳ, ἤτοι κατὰ τὰ ταξείδια καὶ κατὰ τὴν μάχην,
2. ὀλίγον δὲ καὶ ἀναπαυτικόν κατὰ τὸ **ρόθιον**, ὅταν δηλαδὴ ἐπρόκειτο περὶ ἐλιγμῶν ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀπλῆς ἐν γένει ἐπιδείξεως.

Καὶ τοῦ κελευστοῦ τὸ μέλημα ὑπεβοήθει ὁ παριστάμενος **Τριηραύλης**, ὅστις ἐπαιζεν εἰς τὸν περιστατικῶς ἀρμόζοντα χρόνον ὠδὴν τινα εἰδικῆς συνθεσεως.

Περιελάμβανε δε τέλος τὸ ἐρετικόν τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ κυρίως πλήρωμα: **προκώπους**, ἐπηρέτους καὶ λοιποὺς τῶν κωπηλατῶν, ὧν ἕκαστος ἐκάθητο ἐπὶ μαλακοῦ **προσέδρου** εἰς τὸ οκείον **σέλημα**.
9290.70

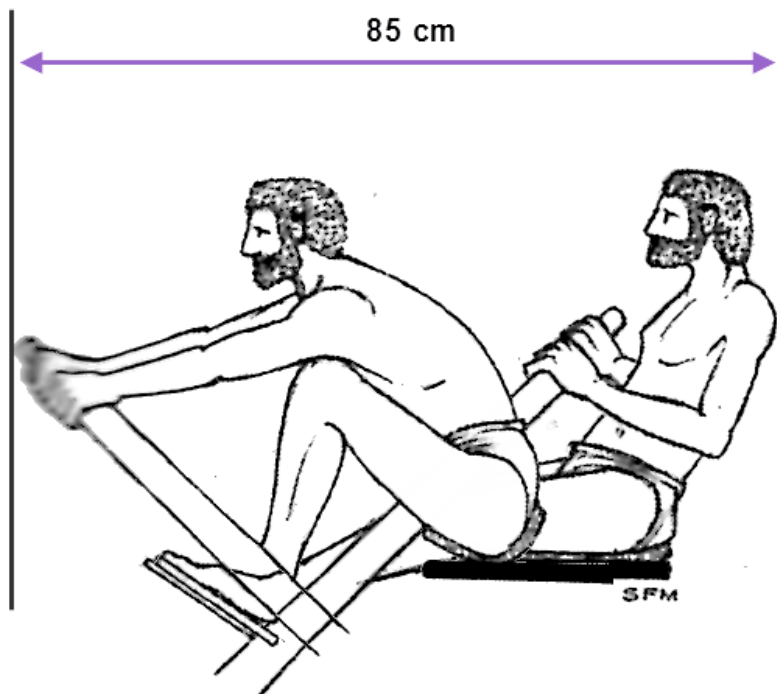
Δυσκολίες της Ειρεσίας

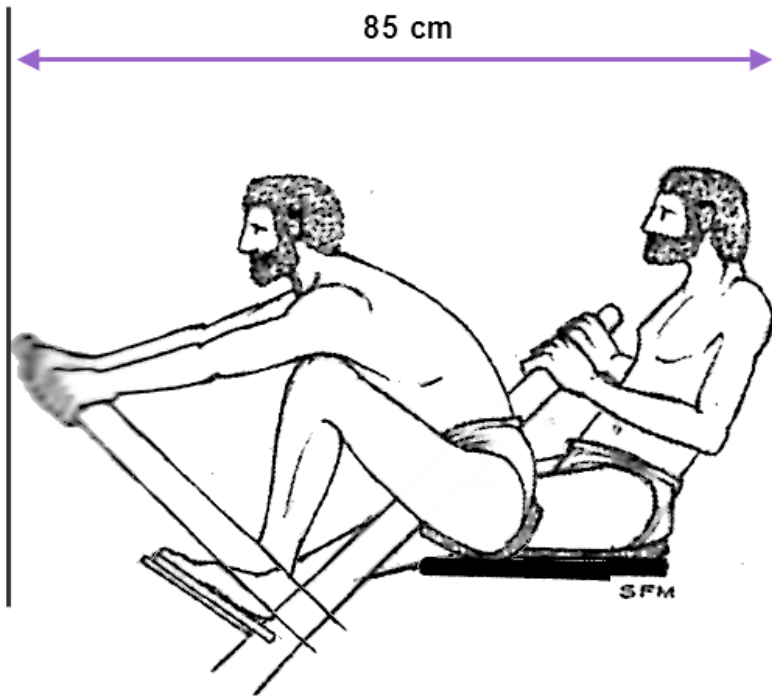
Ἡ εἰρεσία περιλαμβάνει 3 φασεῖς

1. Πιάσιμο
Σκυψιμο προς τα εμπρος και ταυτοχρονο σηκωμα του κουπιου (εκτός θαλάσσης)
2. Τραβηγμα
Βυθιση του κουπιου και αρχιζει το τραβηγμα
3. Τελειωμα
Σπρωξιμο του κουπιου (μεσα στη θαλασσα) ως που να φθασει η κωπη στο στέρνο του ερέτη. Το κουπι ωθει το νερο και προωθει το πλοιο εμπρός (προς την πλατη του ερέτη)

Οι ερετες καθοντουσαν με την πλατη στραμενη προς την πλωρη

Ένα σημαντικό πρόβλημα για ένα πλήρωμα κωπηλατών είναι η έλλειψη χώρου για να μπορούν να κινούνται. Για να πετύχει καλύτερη απόδοση, κάθε κωπηλάτης έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να τεντώνει τα χέρια σε όλη τους την έκταση σε κάθε κίνηση και να τα μαζεύει ως τη λεκάνη, βάζοντας επίπλεον δύναμη με τους μύς των ποδιών. Φυσικά αυτό είναι εύκολο με τα κυλιόμενα καθίσματα των σύγχρονων αγωνιστικών πλοίων, όμως στην Ολυμπιάδα οι πάγκοι ήταν σταθεροί και η οριζόντια κίνηση κάθε κωπηλάτη ήταν περιορισμένη στα 85 εκατοστά. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άτομο που υπερέβαινε σε ύψος τα 1,72 μέτρα δεν μπορούσε να τεντώσει τα χέρια σε όλη τους την έκταση χωρίς να κτυπήσει την πλάτη του μπροστινού του, γι' αυτό, αντί να χαλαρώνει τους μύς του, ο κωπηλάτης χρειαζόταν να ξοδεύει ενέργεια κρατώντας την ένταση.

Ο ερετης έπρεπε να έχει κάποιο σημείο ανθεκτικό ως αντρείσμα για τα πόδια του. Είχαν λοιπόν κάποια τσοκαρα καρφωμένα όπως δείχνει η εικόνα. Όμως ήταν μάλλον απίθανο να είχαν και υποπτέρνιο. Ήταν σαφώς ξωφτερνα αφού έπρεπε τα πόδια του ερετου μπορούν να τραβηχθούν ευκόλα.

Ο Ναυαρχος ED. J. DE LA GRAVIERE στο « ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ» αναφέρει:

Ὁ χειρισμός της κώπης παρά τοις ἀρχαίοις εθεωρείτο το κατ' αρχάς ὡς ἐντιμος υπηρεσία, και ο Βιργίλιος εν τῇ Αινειάδι παριστᾷ ἡμῖν την τρωϊκὴν νεότητα προθύμως ἐπιτιδομένην εις την ἀσκησιν ταύτην. Βραδύτερον ὁμως τὰς κώπας ἐχειρίζοντο αιχμάλωτοι παρά δε Καρχηδονίοις αργυρώνητοι Αιθίοπες. Ἄλλ' ἀπό του μεσαίωνος ιδίως ἀρχεται ἡ μέλαινα της Ιστορίας των ερετών εποχή. Και πρώτον μεν ὡς ἐρέτας μετεχειρίζοντο τους ἀπίστους ἀρχαίως ὀνομαζόμενους εὐνοίους, εἶτα δε καί τους κοινούς εγκληματίας. Ἐν Γαλλία, διαρκούντων των θρησκευτικῶν πολέμων, οἱ πλείστοι τῶν διαμαρτυρομένων, οἱ εις χεῖρας τῶν καθολικῶν περιπίπτοντες, απεστέλλοντο δέσμοι εις τὰς γαλέρας. Ἐπί ολόκληρον σχεδόν αἰῶνα οἱαι σπαρακτικαὶ σκηναὶ διεδραματίσθησαν, πόσα δάκρυα ερρευσαν καὶ οἱαι οἰμωγαὶ μέχρις ουρανοῦ ἐξεπέμφθησαν εν ταῖς δυσχερῶς ελαυνομέναις ἐκείναις γαλέραις ! Ἀνά δύο ἀλυσόδετοι ἐπὶ τῶν σελμάτων του κάτεργου οἱ δύσμοιροι ἐρέται ἐχειρίζοντο μετὰ κόπου τὰς μακρὰς καὶ βαρεῖας κώπας' εν τῷ μεσαίῳ δέ της νηος διαδρόμῳ εὐταξίαι, οἱ comites, περιδιέβαζον ἀγριωποὶ, και το βούνευρον εσύριζεν ἐπὶ της γυμνῆς ὠμοπλάτης τῶν δυστυχῶν ερετών...